

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Сливен, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. С.
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
като разгледа докладваното от Гергана Огн. Симеонова Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20242200600123 по описа за 2024
година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на тъжителя И. С. И.
против Присъда № 4/18.01.2024 г. по НЧХД № 193/2022 г. по описа на РС-
Нова Загора.

С атакуваната присъда подс. С. е признат за невиновен за това, че на
10.11.2021 г. в град С. 3. в публичната група „Попитай Кмета на Стара
Загора“ е публикувал нов пост от члена на групата, регистриран под името С.
С. със следното съдържание: „Господин кмете, имате най некадърната
общинска администрация в България! Калинките, които сте назначили са не
само илитерати. Да криеш умишлено официални документи е престъпление,
което много лесно се доказва, когато имаш заверени копия. Крайно време е
всички вие да си носите наказателната отговорност. Мноооого поздравя и
благодарности на Йористът И.!, с което е казал нещо унизително за честта и
достоинството на И. С. И. от град С. 3. ЕГН ***** нанесено публично,
разпространено чрез публикация в пост и в качеството му на длъжностно
лице/Началник отдел Местни данъци и такси при Община Стара Загора/, като
е оправдан по повдигнатото обвинение по чл.148, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. с
чл. 146, ал. 1, предложение 1 от НК. Отхвърлен е предявеният граждански иск
от И. С. И. с ЕГН ***** , със съдебен адрес за призоваване по

месторабота гр. С. З. бул. „Ц. С. В.“ № ***, стая ***, срещу подсъдимия С. К. С. с ЕГН ***** и адрес: гр. С. З. ул. „Б. Ж.“ № **, ет. *, ап. ** за причинени от него неимуществени вреди, изразяващи се в психически страдания и отрицателни преживявания, в размер на 3 000/три хиляди/ лева, като неоснователен и недоказан.

Със същата присъда е осъден тъжителят И. С. И. с ЕГН ***** със съдебен адрес за призоваване по месторабота гр. С. З. бул. „Ц. С. В.“ № ***, стая ***, да заплати на С. К. С. с ЕГН ***** и адрес: гр. С. З. ул. „Б. Ж.“ № **, ет. *, ап. **, сумата от 2500.00/две хиляди и петстотин/ лева, направени по делото разноски.

С въззивната жалба, подадена от тъжителя И. е направено искане първоинстанционната присъда да бъде изменена единствено в частта на присъдените разноски. Жалбоподателят твърди, че неправилно първоинстанционният съд е присъдил направените в хода на делото разноски, тъй като са налице два договора за правна защита. Първият такъв е от дата 30.06.2022 г., като с него е уговорено, че подс. С. ще бъде представляван от адв. Ч., като дължимата сума за това представителство е в размер на 1500.00 лв. В договора изрично е било посочено, че упълномощеният защитник следва да „завежда и води делото до приключването му пред всички инстанции в производствата по отмяна и възобновяване, като извършва всички съдопроизводствени действия...“ На дата 10.05.2023 г. е бил сключен втори договор за правна защита, с който е било уговорено още веднъж възнаграждение за адвокат в размер на 1000.00 лв. Жалбоподателят счита, че не дължи направените разноски именно за този втори договор и иска от въззивния съд да измени първоинстанционната присъда в тази ѝ част.

Доказателствени искания не са направени.

Пред настоящата инстанция Жалбоподателят – тъжител И. С. И., редовно призован, се явява лично. Поддържа изцяло така подадената жалба. Моли първоинстанционната присъда да бъде изменена в частта за разноските.

Въззиваемият – подс. С. К. С., редовно призован, не се явява. Не се явява и упълномощеният защитник адв. С. Ч.. По делото е постъпила молба от адв. Ч., с която моли първоинстанционната присъда да бъде потвърдена, като счита, че така направените разноски се дължат в пълен размер.

Съдът, след като се запозна с оплакванията в жалбата, направените изявления в о.с.з. и при направената служебна проверка установи следното:

За да постанови атакуваната си присъда РС-Нова Загора е приел от фактическа страна, че:

От фактическа страна

Подсъдимият е роден на 08.01.1964 година в гр. С. З. с постоянен адрес:

град С. З. ул. „Б. Ж.“ № **, ет. *, ап. **, с ЕГН *****.

На 10.11.2021 г. в публичната група „Попитай Кмета на Стара Загора“, бил публикуван пост от члена на групата регистриран под името С. С. със следното съдържание: „Господин кмете, имате най-некадърната общинска администрация в България! Калинките, които сте назначили са не само илитерати. Да крие умишлено официални документи е престъпление, което много лесно се доказва, когато имаш заверени копия. Крайно време е всички вие да си носите наказателната отговорност. Мноооого поздрави и благодарности на Йористът И.!

По делото е била назначена съдебно-техническа експертиза изготвена от вещото лице К. К., приета като доказателство по делото. Видно от същата 1. не може да се отговори дали е доставян интернет, чрез кабелна или друг вид мрежа в дома на подсъдимия за процесния период-отговорът е че данните се съхраняват 6 месеца и затова информацията не е налична. 2. Към момента на изготвянето на заключението постове с дати 31.10.2021г., 01.11.2021г., 09.11.2021г. и 10.11.2021г. не са налични. 3. Фейсбук не предоставя архивни данни, освен ако става дума за престъпление/. В тази връзка при разпита на вещото лице в с.з., същото заявява, че всеки може да направи някакъв профил, да го кръсти някак си, но това не означава, че този профил е на съответното лице. Ако е запомнена паролата на компютъра, всеки може да го ползва, вкл. и този профил. Думата „Мезек“ идентифицира профила и той е уникален. На допълнително поставената задача на вещото лице е отговорено, че ползвател на тел. №***** е подсъдимия, като в с.з. вещото лице заявява още, че профилите могат да се копират, че има много откраднати такива и т.н.

Видно от писмо изх. №7269/12.12.2023г. на Председателя на ОС Ст. Загора подсъдимият е работил в същия съд през периода 17.02.2003г. до 05.08.2012г.

В периода 01.01.2018г. до 31.12.2023г. подсъдимият е работил във фирма „Б. Б.“ ООД гр.З. /и няколко месеца в друга фирма от м. май 2018г. до м. септември с.г./.

Видно от писмо на Община Стара Загора вх. №308/17.01.2024г. подсъдимият е осиновил две кучета - на 02.08.2018г. и на 26.09.2018г.

От разпита на свидетелката П. се установява, че тя работи като експерт „връзки с обществеността“ в Община Стара Загора. Преди около две години била създадена група „Попитай кмета“, на която администратор била същата. Групата имала около 17000 члена към момента на създаването ѝ. Всеки гражданин можел да задава въпроси, но преди този въпрос да се появи в публичното пространство, минавал на одобрение от свидетелката или модератора. Свидетелката си спомня, че уведомила тъжителя за публикация на С. С.. Текстът съдържал обидни квалификации, затова бил изпратен на тъжителя, който във връзка с публикацията заявил на свидетелката, че може да го направи по нейна преценка - да публикува или не. Това е била първа публикация, получила съгласие да се публикува и го сторила.

Въззивният съд при самостоятелния си прочит на данните по делото,

намери фактическата обстановка описана в мотивите на присъдата за правилно установена, изградена на пълен и пространен анализ на всички събрани по делото доказателства, коментирани поотделно и в тяхната съвкупност. ОС-Сливен не намира причини за корекция, като при прочита на доказателствата си изгради същата представа за фактическата обстановка. По делото не са налице данни, които да поставят под съмнение нито едно от събраните и обсъдени доказателства. Въз основа на установеното от фактическа страна ОС-Сливен намира, че присъдата на РС-Нова Загора е неправилна единствено в частта на присъдените разноски.

От правна страна

Първоинстанционната присъда се обжалва пред настоящата инстанция само в частта за присъдените разноски.

Въпросът за разноските, направени от страните в наказателния процес, изрично е уреден в чл. 189 и чл. 190 от НПК и тези текстове не предвиждат възможност при прекомерност на платеното възнаграждение за адвокат същото да бъде намалено при направено възражение от насрещната страна. Нормите за разпределение на разноските по наказателни дела са обвързани единствено със съдбата на обвинението. Определянето на размера на адвокатското възнаграждение е регламентиран в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в която формирането на същия е поставено в зависимост от размера на наказанието предвидено за съответното престъпление, за което е делото. В конкретния случай, предвид оправдаването на подсъдимия С., разноските направени от същия, съгласно представения по делото Договор за правна защита и съдействие от 30.06.2022 г. сключен между него и адв. Ч., с предмет процесуално представителство по НЧХД № 193/2022 г. по описа на РС-Нова Загора, правилно са възложени на частния тъжител

Това е така, тъй като съобразно разпоредбата на чл. 190, ал.1 от НПК в случаите, когато подсъдимия бъде оправдан или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия се възлагат на тъжителя. Следва да се отбележи и че съгласно Тълкувателно решение № 36 от 06.11.1990 г. по н. д. № 27/ 1990 г., ОСНК, съдът е задължен служебно да се произнесе относно разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия и да ги възложи на тъжителя, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, въпреки липсата на направено изрично искане.

Относно втория сключен договор за правна помощ между С. С. и адв. Ч., от дата 10.05.2023 г., съдът не може да сподели разбирането, че тези разноски се дължат и следва да бъдат присъдени в тежест на тъжителя И..

В Договора за правна защита и съдействие от 30.06.2022 г., страните изрично са уговорили, че адвокатското възнаграждение в размер на 1500,00 лв. се дължи за осъществяване на защита по НЧХД №193/2022 г. по описа на РС-Нова Загора, „...като завежда и води делото до приключването му пред всички инстанции, в производства по отмяна и възобновяване...“ Производството по ВЧНД №277/2023 г. е обусловено и е в пряка зависимост

от изхода на спора по НЧХД №193/2022 г. Същото е образувано, тъй като първото производство е било прекратено на осн. чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 5, пр. 2 от НПК. Настоящият състав на въззивния съд не споделя разбирането, че на адв. Ч. се дължи повторно възнаграждение за повторно сключения договор за правна защита и съдействие. Няма пречка такъв договор да бъде сключен, но по същия не би следвало да се дължи заплащането на ново/допълнително адвокатско възнаграждение.

При извършената служебна проверка, въззивният съд намери основание за частично изменение на съдебния акт, поради което той следва да бъде изменен в частта, с която тъжителят И. е осъден да заплати на подсъдимия И. направените разноски в размер на 2500 лв., като намали същите до размер на 1500 лв. Съдебният акт следва да бъде потвърден в останалата му част.

Мотивиран от горното и на основание чл. 337, вр. чл. 338 от НПК,
Окръжен съд - Сливен

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 4/18.01.2024 г., постановена по НЧХД № 193/2022 г. по описа на РС – Нова Загора в частта и относно разноските като намалява размера на същите от 2500 лв. на 1500 лв.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____